

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 343

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 aprilie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 531 din 24 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă	2-4	354. — Hotărâre privind numirea domnului Tibil Ioan în funcția de prefect al județului Satu Mare.....	11
Decizia nr. 628 din 21 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal	5-7	355. — Hotărâre privind numirea doamnei Mitran-Piticu Valentina-Veronica în funcția de prefect al județului Teleorman	11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
348. — Hotărâre privind numirea domnului Drăgușin Virgil în funcția de prefect al județului Gorj.....	8	356. — Hotărâre privind numirea domnului Iorga Marius-Eusebiu în funcția de prefect al județului Vrancea	12
349. — Hotărâre privind numirea doamnei Visirin Florina-Doris în funcția de prefect al județului Hunedoara	8	357. — Hotărâre privind numirea domnului Toader Mugur-Mihai în funcția de prefect al municipiului București	12
350. — Hotărâre privind numirea domnului Guzgă Constantin-Felix în funcția de prefect al județului Iași	9	358. — Hotărâre privind numirea domnului Heler Sandu în funcția de subprefect al județului Alba.....	13
351. — Hotărâre privind numirea domnului Bourceanu Adrian în funcția de prefect al județului Neamț	9	359. — Hotărâre privind numirea doamnei Breșug Cristina în funcția de subprefect al județului Botoșani	13
352. — Hotărâre privind numirea domnului Nicolae Ștefan în funcția de prefect al județului Olt.....	10	360. — Hotărâre privind numirea domnului Fătu Dragoș-Gelu în funcția de subprefect al județului Brăila	14
353. — Hotărâre privind numirea domnului Drăgănescu Emil în funcția de prefect al județului Prahova	10	361. — Hotărâre privind numirea doamnei Toma-Șerban Ileana în funcția de subprefect al județului Dolj.....	14
		362. — Hotărâre privind numirea domnului Tănase Mircea-Adi în funcția de subprefect al județului Prahova	15
		363. — Hotărâre privind numirea domnului Pura Dorin-Alexandru în funcția de subprefect al județului Sălaj	15
		364. — Hotărâre privind numirea doamnei Minea Maria în funcția de subprefect al județului Sibiu	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 531

din 24 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adriana Ursu și Marian Desliu în Dosarul nr. 26.362/299/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.299D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de înștiințare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dreptul persoanei de a se adresa justiției nu exclude, ci chiar impune o analiză din partea instanței judecătorești, ca organ prin care se realizează actul de justiție în sensul art. 126 alin. (1) din Constituție. Dispozițiile legale criticate trebuie să fie interpretate sistematic prin prisma art. 701 din Codul de procedură civilă, care reglementează cazurile de suspendare a executării silite, ce reprezintă un incident procedural care se materializează în sistarea temporară a tuturor actelor de urmărire. În cazul prevăzut de art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă intervine suspendarea legală și de drept, instanța judecătorească neavând un drept de apreciere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.524A din 27 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 26.362/299/2018, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Adriana Ursu și Marian Desliu într-o cauză având ca obiect soluținarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea autorilor excepției de anulare a încheierii de încuviințare a

executării silite, ieșirea din indiviziune cu privire la terenul care face obiectul executării silite, precum și constatarea suspendării de drept a executării silite până la soluținarea cererii de ieșire din indiviziune.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că din cuprinsul art. 818 alin. (2) din Codul de procedură civilă se desprinde concluzia că este protejat coproprietarul nedebitor al bunului imobil urmărit silit, deci un terț față de raportul execuțional, dar numai în situația partajului inițiat de către creditorii personali ai debitorului. Deși situațiile deduse judecării sunt similare, tratamentul juridic al terțului coproprietar al bunului imobil urmărit, în situația în care partajul nu este cerut de creditori, ci chiar de terțul coproprietar, este cu totul diferit sub aspectul condițiilor în care operează suspendarea.

6. În continuare se arată că, în lipsa suspendării de drept a executării silite și prin obligarea celui care solicită suspendarea la plata taxei judiciare de timbru și a cauțiunii, se încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Dacă nu se plătește cauțiunea extrem de oneroasă nu se va putea discuta cererea de suspendare a executării, deci nu va exista un proces, în sensul art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. În ceea ce privește încălcarea art. 53 din Constituție se arată că, în măsura în care art. 818 alin. (2) coroborat cu alin. (1) al aceluiași articol din Codul de procedură civilă este interpretat ca limitând efectele suspendării de drept la ipoteza partajului solicitat de către creditorii personali ai debitorului și art. 719 alin. (4) din același act normativ, care reglementează în mod expres și limitativ situațiile în care suspendarea executării este obligatorie, iar autorul cererii de suspendare nu trebuie să plătească o cauțiune, nu se referă și la partajul bunului urmărit, solicitat de terțul proprietar, ingerința statului în exercitarea drepturilor procesuale se concretizează într-o restricție excesivă, care afectează însăși esența dreptului de acces la instanță, și nu este necesară într-o societate democratică și nu este nici proporțională cu scopul urmărit de legiuitor.

8. Se mai susține că protecția dreptului de proprietate trebuie să fie egală, indiferent de titular. Or, nu există nicio rațiune legală pentru ca dreptul de proprietate al unui terț coproprietar al bunului urmărit să fie protejat în ipoteza partajului cerut de creditorii personali ai debitorului, iar dreptul de proprietate al unui terț coproprietar al bunului urmărit să nu fie protejat în ipoteza partajului cerut de chiar acest terț.

9. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Acestea reglementează situațiile în care se poate dispune suspendarea executării silite, respectiv situația specială în care suspendarea

intervine de drept până la soluționarea partajului, când creditorii personali ai unui debitor coproprietar sau codevălmaș urmăresc un bun imobil aflat în proprietate comună.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 719 alin. (1), (2) și (4): „(1) *Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.*

(2) *Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cauțiune, calculată la valoarea obiectului contestației, după cum urmează:*

- a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei;
- b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depășește 10.000 lei;
- c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depășește 100.000 lei;
- d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depășește 1.000.000 lei.

[...]

(4) *Suspendarea executării este obligatorie și cauțiunea nu este necesară dacă:*

1. *hotărârea sau înscrisul care se execută nu este, potrivit legii, executoriu;*

2. *înscrisul care se execută a fost declarat fals printr-o hotărâre judecătorească dată în prima instanță;*

3. *debitorul face dovada cu înscris autentic că a obținut de la creditor o amânare ori, după caz, beneficiază de un termen de plată.”;*

— Art. 818 alin. (1) și (2): „(1) *Creditorii personali ai unui debitor coproprietar sau codevălmaș nu vor putea să urmărească partea acestuia din imobilele aflate în proprietate comună, ci vor trebui să ceară mai întâi partajul acestora. La cererea creditorului, acțiunea în împărțeală poate fi notată în cartea funciară.*

(2) *Până la soluționarea partajului, prin hotărâre rămasă definitivă, urmărirea imobilului este de drept suspendată. Dacă nu s-a făcut decât cerere de partaj, până la soluționarea acesteia, prin hotărâre rămasă definitivă, se suspendă prescripția dreptului la acțiune contra debitorului coproprietar sau devălmaș.”*

14. În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private, și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, se invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 818 din Codul de procedură civilă, bunurile imobile ale unui debitor coproprietar vor putea fi urmărite de creditorii săi personali doar în urma partajării acestora. Partajul suspendă de drept urmărirea, dacă aceasta a fost începută, și prescripția dreptului de a obține executarea silită, dacă aceasta nu a fost încuviințată anterior. Suspendarea va dăinui până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care a fost soluționat partajul.

16. Autorii excepției de neconstituționalitate, terți interesați în cadrul raportului execuțional, sunt nemulțumiți de faptul că dispozițiile legale criticate — cu referire la suspendarea de drept a executării silite — au aplicabilitate doar în situația în care creditorii personali ai debitorului solicită partajul bunului aflat în coproprietate, iar nu și în situația în care partajul este solicitat, în cadrul judecării contestației la executare, de către un terț care invocă un drept de coproprietate cu privire la bun. Terții interesați au posibilitatea de a solicita instanței judecătorești suspendarea executării silite cu plata prealabilă a unei cauțiuni în condițiile art. 719 din Codul de procedură civilă.

17. În acest context, Curtea observă că existența proprietății comune asupra bunurilor urmăribile poate constitui un impediment în realizarea executării silite, întrucât creditorul se poate îndrepta doar împotriva debitorului său, iar nu și împotriva celorlalți proprietari care nu sunt datori față de acesta. În consecință, urmărirea imobiliară nu se poate realiza înainte de împărțirea bunurilor comune.

18. Or, formularea unei cereri de partajare a bunurilor debitorului coproprietar de către creditorul personal al acestuia are drept scop înlăturarea impedimentului la executare și continuarea procedurii de executare silită fără a mai fi necesar să se solicite în cursul acesteia partajarea imobilului. Așadar, impedimentul la executare nu mai există atunci când cota-parte determinată din dreptul de proprietate asupra imobilului care aparține debitorului este neîndoienic stabilită și este înscrisă în cartea funciară, iar urmărirea se va face asupra părții de bun. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că împărțeala pe care o instituie dispozițiile legale criticate, ca o condiție prealabilă imperativă a realizării creanței față de debitorul coproprietar, constituie o măsură de protecție a dreptului celui alt coproprietar, care nu are calitatea de debitor față de creditorul urmăritor.

19. Referitor la cauțiunea prevăzută de art. 719 din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut, în esență, că instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă

parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 619 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, Decizia nr. 59 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2015, sau Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 7 martie 2016).

20. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv o condiție pentru a putea solicita suspendarea executării silită, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție. În condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție, instituirea cauțiunii nu aduce nicio atingere principiului constituțional pretins a fi încălcat. Sub acest aspect, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente de ocrotire a accesului liber la justiție tuturor părților implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea și de a solicita suspendarea acesteia.

21. De asemenea, în legătură cu problema cauțiunii, Curtea a reținut, prin raportare la dispoziții legale similare, că jurisprudența sa este în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în *Cauza Z și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93, că accesul liber la justiție „nu este absolut și că el poate fi supus la restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni judicatum solvi (...)”. Important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010).

22. Cât privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, Curtea a constatat că instituirea unei cauțiuni nu aduce atingere

principiului constituțional referitor la garantarea dreptului de proprietate privată. Procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, acestea având posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației la executare și desființării titlului executoriu sau a executării înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare (Decizia nr. 1.004 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 19 septembrie 2011).

23. În continuare, Curtea reține că titularul unei creanțe certe, lichide și exigibile este deținătorul unui bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul său trebuie apărat și protejat, iar acesta trebuie să beneficieze de toate garanțiile specifice recunoscute în legislație, inclusiv de acelea care să îi asigure, la nevoie, realizarea dreptului pe cale silită. Executarea silită este procedura prin intermediul căreia titularul unui drept, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească sau prin alt titlu executoriu, îl constrânge, cu ajutorul organelor competente ale statului, pe debitorul său, care nu își execută de bunăvoie obligația corelativă, să o aducă la îndeplinire în mod silit. Creditorul nu se află în aceeași situație cu persoanele interesate din procedura contestației la executare în cadrul căreia invocă calitatea lor de coproprietari ai imobilului urmărit.

24. Prin urmare, faptul că art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă reglementează suspendarea de drept a urmăririi imobilului până la soluționarea partajului în situația în care creditorii personali ai debitorului coproprietar sau codevălmaș cer partajul, iar nu și situația în care alți coproprietari ai imobilului cer partajul, fără a avea în același timp și calitatea de creditori, nu este de natură să încalce dispozițiile constituționale ale art. 16. Un terț care invocă un drept de coproprietate cu privire la un bun poate să solicite suspendarea executării în condițiile art. 719 din Codul de procedură civilă, respectiv cu plata unei cauțiuni.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adriana Ursu și Marian Desliu în Dosarul nr. 26.362/299/2018 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile art. 719 alin. (1), (2) și (4) și ale art. 818 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 24 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 628

din 21 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, excepție ridicată de Anchiș Damian Tăpălagă în Dosarul nr. 1.408/265/2019 al Judecătoriei Năsăud și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.290D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 306 din 9 iunie 2020 și nr. 306 din 25 mai 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 28 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.408/265/2019, **Judecătoria Năsăud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Anchiș Damian Tăpălagă într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de recuzare a unui judecător, formulată de acesta. Autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, iar împotriva sa, anterior, printr-o sentință penală, definitivă prin respingerea apelului, s-a dispus amânarea aplicării pedepsei închisorii de un an, cu termen de încercare de 2 ani.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că atât art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, cât și art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal aduc atingere

principiului constituțional al independenței judecătorului, care este obligat să pronunțe o soluție de condamnare, fără a putea să se orienteze către altă soluție în cauză, ipoteză în care activitatea judecătorului este fără obiect, cât timp acesta este obligat să pronunțe o condamnare indiferent de cercetarea judecătorească, fără să poată să țină seama de circumstanțele concrete ale cauzei.

6. **Judecătoria Năsăud** apreciază că normele procesual penale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale care consacră principiul egalității în drepturi, înfăptuirea justiției, independența judecătorilor și integrarea în Uniunea Europeană ori celor privind instanțele judecătorești și nu sunt de natură să încalce dreptul la un proces echitabil, statuat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal. Prin notele scrise, autorul invocă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal, având următorul conținut:

— Art. 88 alin. (3): „*Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și*

dispune aplicarea și executarea pedepsei. Pedepsa aplicată ca urmare a revocării amânării și pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni.”;

— Art. 91 alin. (3) lit. b): „(3) *Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă: [...] b) aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată;*”.

11. Prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 1 noiembrie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 124 alin. (1) și (3) privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (1)—(3) privind instanțele judecătorești și ale art. 148 cu privire la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 49 alin. (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene cu privire la principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că susțineri similare celor formulate în prezenta cauză au fost analizate prin Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1130 din 24 noiembrie 2020, și Decizia nr. 306 din 25 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 28 august 2023, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

14. În considerentele deciziilor precitate, Curtea a reținut că amânarea aplicării pedepsei este o formă de individualizare a pedepsei și, totodată, o prerogativă acordată instanței de judecată de a stabili o pedeapsă pentru o persoană vinovată de comiterea unei infracțiuni și de a amâna aplicarea acesteia, dând astfel posibilitatea ca pedeapsa în cauză să nu fie, în mod provizoriu, executată, iar, în condițiile stabilite de lege, să nu se mai execute cu caracter definitiv. Cu toate că presupune neexecutarea provizorie a unei pedepse stabilite, instituția amânării aplicării pedepsei se caracterizează printr-o anumită gravitate, dată de obligațiile ce îi sunt impuse persoanei condamnate în perioada supravegherii. Practic, din punctul de vedere al gravității, amânarea aplicării pedepsei se situează între renunțarea la aplicarea pedepsei și suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Amânarea aplicării pedepsei se dispune în anumite condiții, expres prevăzute la art. 83 alin. (1) din Codul penal, respectiv un pericol social redus al faptelor săvârșite. Art. 84 alin. (1) din Codul penal reglementează termenul de supraveghere, care în cazul amânării aplicării pedepsei este de 2 ani și se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, iar art. 88 din același act normativ reglementează trei ipoteze în care amânarea aplicării pedepsei este revocată.

15. Curtea a observat că în toate cele trei situații prevăzute la art. 88 alin. (1)—(3) din Codul penal revocarea amânării pedepsei și dispunerea unei pedepse penale care să fie executată de către persoana condamnată sunt imperative pentru instanța de judecată, aceasta neputând să aleagă o altă formă de individualizare dintre cele reglementate la art. 80—106 din Codul penal. Această manieră de reglementare a regimului juridic al pedepselor este determinată de caracterul excepțional al instituției amânării aplicării pedepsei (ca, de altfel, și al instituțiilor renunțării la aplicarea pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere și liberării condiționate), prin raportare la instituția executării pedepselor, care constituie regula în materia analizată, caracter excepțional dat de aprecierea de către legiuitor a nivelului scăzut al pericolului pe care îl prezintă, pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală, faptele care pot fi încadrate în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (1) și (2) din Codul penal. În considerarea acestui pericol social redus, legiuitorul a prevăzut regula lăsării în libertate supravegheată a persoanei condamnate pentru o perioadă de 2 ani.

16. În aceste condiții, săvârșirea de către persoana supravegheată a unor noi infracțiuni, cu intenție sau intenție depășită, denotă că aceasta nu a înțeles semnificația și pericolul faptelor comise și ale urmărilor acestora. Altfel spus, în privința unei asemenea persoane, stabilirea unei pedepse și amânarea aplicării acesteia nu și-au produs efectul de reeducare, în vederea reintegrării sociale a persoanei. Pentru acest motiv, cu privire la persoana aflată în situația anterior arătată, legiuitorul a prevăzut o individualizare legală a pedepsei aplicate, care va fi coroborată cu individualizarea judiciară a acesteia.

17. Cu privire la aceste aspecte, Curtea a reținut că individualizarea pedepselor penale constă într-o operațiune de personalizare a acestora, prin care pedepsele sunt adaptate la nevoile de apărare a valorilor sociale. Aceasta întrucât chiar și infracțiunile din aceeași categorie pot fi săvârșite în maniere foarte diferite, care să denote un pericol social diferit. Altfel spus, individualizarea pedepsei este necesară pentru atingerea scopului său, pedeapsa trebuind să corespundă nevoilor de reeducare a făptuitorului. Pentru realizarea acestei finalități, individualizarea pedepselor este făcută etapizat, mai întâi de legiuitor, prin dispozițiile legii penale, apoi de instanțele de judecată investite cu soluționarea cauzelor penale, iar, în final, de organele administrative ale locului de detenție, fiecare dintre ultimele două categorii de autorități anterior menționate fiind obligată să respecte individualizarea pedepsei făcută în etapa anterioară intervenției sale. Astfel, individualizarea pedepselor penale este clasificată în individualizare legală, individualizare judiciară și individualizare administrativă.

18. Așa fiind, Curtea a constatat că în ipoteza juridică reglementată la art. 88 alin. (3) din Codul penal legiuitorul a prevăzut o individualizare legală a pedepsei pentru faptele săvârșite, care constă în revocarea amânării aplicării pedepsei și stabilirea unei noi pedepse, potrivit dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă ce trebuie executată într-un loc de detenție. Cele trei forme de individualizare a pedepselor penale sunt aplicabile gradual, așa încât individualizarea legală analizată este urmată de individualizarea judiciară, care va fi realizată conform prevederilor art. 39 și 40 coroborate cu cele ale art. 74—79 din Codul penal.

19. Prin urmare, maniera de reglementare a regimului individualizării pedepsei în cazul concursului de infracțiuni săvârșite în ipoteza prevăzută prin textul criticat nu este de natură să încalce dreptul judecătorului de a proceda la individualizarea judiciară a pedepsei în situația analizată, fiind determinată de aprecierea de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală săvârșirea de către persoana supravegheată a unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere. Curtea a reținut că soluția juridică criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, conform politicii sale penale, și a fost reglementată conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

20. De asemenea, Curtea a reținut, cu trimitere la Decizia nr. 306 din 9 iunie 2020, că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă conform art. 91 alin. (1) din Codul penal. Totodată, Curtea a observat că art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal prevede că nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată. Această limitare privitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere constituie o aplicare a dispozițiilor art. 88 din Codul penal, care prevăd, în toate cazurile de revocare a amânării aplicării pedepsei, obligația instanței de a dispune executarea acesteia.

21. Curtea a reținut însă că această manieră de reglementare a formelor de individualizare a pedepselor constituie opțiunea legiuitorului, fiind determinată de caracterul de excepție al acestora de la regulile privind executarea pedepselor penale, mai sus referit.

22. Curtea a reținut, totodată, că pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi nu poate fi reținută, întrucât nu se poate face comparație între persoanele în privința cărora s-a dispus amânarea aplicării pedepsei și cele în privința cărora s-a dispus condamnarea la o pedeapsă cu suspendarea executării sub supraveghere, întrucât, *de plano*, se au în vedere două situații juridice distincte, cu reglementări diferite și

consecințe diferite. De asemenea, Curtea a constatat că persoanele condamnate la pedepse cu închisoarea mai mici de un an, în privința cărora s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, iar apoi revocarea soluției anterior menționate, se află într-o situație diferită de cea a persoanelor condamnate anterior la pedepse cu închisoarea mai mici de un an, care nu au beneficiat de amânarea aplicării pedepsei, în cazul cărora se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 alin. (1) lit. b) din Codul penal. Pentru acest motiv, Curtea a constatat că prevederile art. 88 alin. (3) și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal sunt în acord cu dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, având în vedere și faptul că, în jurisprudența sa, a statuat că principiul egalității presupune reglementarea aceleiași regim juridic în cazul persoanelor care se află în situații similare și că acesta nu obligă la prevederea unor reguli identice în privința persoanelor aflate în situații diferite. Cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin art. 148 din Constituție referitor la integrarea în Uniunea Europeană, Curtea a constatat că acestea nu au legătură cu prezenta cauză.

23. Curtea a constatat că aceste concluzii ce rezultă din jurisprudența instanței de contencios constituțional nu sunt însă în contradicție cu soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017 — potrivit căreia, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii —, această soluție fiind în acord cu dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, referitor la revocarea amânării aplicării pedepsei, care reprezintă opțiunea legiuitorului în ipoteza comiterii de către persoana în privința căreia s-a dispus amânarea aplicării pedepsei a unei noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere (Decizia nr. 306 din 25 mai 2023, paragraful 27).

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anchidim Damian Tăpălagă în Dosarul nr. 1.408/265/2019 al Judecătoriei Năsăud și constată că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și ale art. 91 alin. (3) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Năsăud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind numirea domnului Drăgușin Virgil
în funcția de prefect al județului Gorj**

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (21) și (22) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Drăgușin Virgil se numește în funcția de prefect al județului Gorj.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 348.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind numirea doamnei Visirin Florina-Doris
în funcția de prefect al județului Hunedoara**

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (21) și (23) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Visirin Florina-Doris se numește în funcția de prefect al județului Hunedoara.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 349.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea domnului Guzgă Constantin-Felix
în funcția de prefect al județului Iași

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Guzgă Constantin-Felix se numește în funcția de prefect al județului Iași.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 350.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea domnului Bourceanu Adrian
în funcția de prefect al județului Neamț

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Bourceanu Adrian se numește în funcția de prefect al județului Neamț.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 351.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea domnului Nicolae Ștefan
în funcția de prefect al județului Olt

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Nicolae Ștefan se numește în funcția de prefect al județului Olt.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 352.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea domnului Drăgănescu Emil
în funcția de prefect al județului Prahova

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Drăgănescu Emil se numește în funcția de prefect al județului Prahova.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 353.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea domnului Tibil Ioan în funcția de prefect
al județului Satu Mare

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Tibil Ioan se numește în funcția de prefect al județului Satu Mare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 354.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea doamnei Mitran-Piticu Valentina-Veronica în
funcția de prefect al județului Teleorman

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Mitran-Piticu Valentina-Veronica se numește în funcția de prefect al județului Teleorman.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 355.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea domnului Iorga Marius-Eusebiu
în funcția de prefect al județului Vrancea

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Iorga Marius-Eusebiu se numește în funcția de prefect al județului Vrancea.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 356.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea domnului Toader Mugur-Mihai
în funcția de prefect al municipiului București

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (1), (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Toader Mugur-Mihai se numește în funcția de prefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 357.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea domnului Heler Sandu
în funcția de subprefect al județului Alba

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Heler Sandu se numește în funcția de subprefect al județului Alba.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 358.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea doamnei Breșug Cristina
în funcția de subprefect al județului Botoșani

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Breșug Cristina se numește în funcția de subprefect al județului Botoșani.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 359.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea domnului Fătu Dragoș-Gelu
în funcția de subprefect al județului Brăila

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Fătu Dragoș-Gelu se numește în funcția de subprefect al județului Brăila.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 360.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea doamnei Toma-Șerban Ileana
în funcția de subprefect al județului Dolj

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Toma-Șerban Ileana se numește în funcția de subprefect al județului Dolj.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 361.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea domnului Tănase Mircea-Adi
în funcția de subprefect al județului Prahova

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Tănase Mircea-Adi se numește în funcția de subprefect al județului Prahova.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.

Nr. 362.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea domnului Pura Dorin-Alexandru
în funcția de subprefect al județului Sălaj

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Pura Dorin-Alexandru se numește în funcția de subprefect al județului Sălaj.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.

Nr. 363.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea doamnei Minea Maria
în funcția de subprefect al județului Sibiu

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2), (2¹) și (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Minea Maria se numește în funcția de subprefect al județului Sibiu.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despesu,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2024.
Nr. 364.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

